

ד א מ"י פ"ה מנהלכות
חמן הילכה ו ממג להוין
עת:

לעזי רשי
אישקללייר"א. יבהיק (את
העור).

מוספֶת חומפּות
בוחה הבלתי ועמלין
ל טבחים. מותם סלקן.
אבל לעין מהורה לא
תורתי וחומץ גמור בעין.
ט' סלולעס. ג' דלאמָא.
ד. ז' ומה בכך הא
מרוניין איזהירוי חמץ
בתוודה ושתיל האחים. סס.

רביינו חנאנא
אלא אמר ר' יהושע וכי
זה היה היר ששהנו לשל ששהה
פאה, למה מנו הנקמות
אלא רוחה כרכר מודיע שאר המומיין
ששנהו, והול בכלל יש
מי דגן וחויה ר' יוסי
סבבון כרי ששהה
קי בון ובמושתיהן, כי
ויאו ואמר ר' יוסי בון בון
במיכאל ר' דפסח.
קדריאן בון לה לה בהירה
תודהה זהה ליה ליה
רשען, קון טבשע וחואה
דריך דראית ביה
וילגוניה וילגוניה וילגוניה
וילגוניה ואון בון ממש
אדרון ואון און ואון
א. ואידית היה חוץ מה
וורו על ר' טריבוביט,
וינזא נון כונת הבכלי ווינזא
וילגוניה בוניה בוניה בוניה
לל בענין ויקלון של
וילגוניה לאלא. אמר רב
וילגוניה אמר רב ר' מיל הא
וילגוניה שאיר שיר ווילגוניה
וילגוניה שאיר דקי ר' יוסי

וְעַל־יָדֶךָ בְּלֹא כָּלָם,
וְעַל־יָדֶךָ בְּלֹא כָּלָם.
וְעַל־יָדֶךָ בְּלֹא כָּלָם,
וְעַל־יָדֶךָ בְּלֹא כָּלָם.

כל חמצן דגן גמור ענוש
אַ דָּאַינְן נְשָׁקֶה בְּעִינֵּיה
כְּבָעִינֵּיה בְּלֹא וְאַיְתּוֹקָמָא
קְקַיָּא דְּקָרָא מְהוֹהָה לֵיה
אי הַכִּי אֲפִילּוּ כְּרָתָנְמִי
תָּהָה, רְבָרוֹת אֲתָה שְׁנַחַמְמָץ
זָהָם. וְדִיקְיָנִין דּוֹקְיָא דְּהָגִי
בְּנֵי אָדָם שָׁהָם באָכְלִים

מִימָה נְשַׁבֵּת ה' ס' הַיְנָה לְמִנְמָר
לְגַם בְּכָלָת וּמִין ר' י' דָלֶת ס' נִיחָה
דָלֶת נְקֹדֶשׁ צְעִינִיס וְהַלְלֶת עֲמָלוֹת
ו' לְסָה פְּלִי כָּלֶגֶת דָלֶת מִילָחָמָה
צָהָן מִין דָן וְלִין עוֹדֶל סְפָטָם
מְלָאָה רְבִי חַלְעוֹל טֻמָה דְלָקְמָל ל' :

⁽⁶⁾ שהגינו לפרקן ולא הגינו לשנים בנות עניין מוגלאות יוויה ברוח ריבוי יישורוב גירלוויים

^๖ שהגיעו לפרקן ולא הגיעו ^๗ לשנים בנות עניות טופולות אותן בסיד בנות עשירים טופולות ארונות בסולות בנות מלכימם בשמן המור שנא' ^๘ וששה חדשם בשמן המור ^๙ מאי שמן המור רב הונא בר ירמיה אומר ספקת רב ירמיה בר אבל אמר שמן זית שלא הביא שליש תניא ר' יהודה אומר אנטיקין שמן זית שלא הביא שליש וhma ולמה סכין אותו מפני שמשיר את השער וממעון את הבשר: והכלל כל שהוא ממין דגן: תניא א"ר יהושע וכי מאחר ששנינו כל שהוא מין דגן הרי זה עובד בפסח למא מן חכמים את אלו כדי שהיא גnil בהן ובשימותיהם כי הא דההוא בר מערכא איקלע לבבל הוה בישרא בהדריה אמר להו קרייבו לי מותכליה שאמען דקארמי קרייבו לה כותח כיון דשמע בותח פירש: הרי אלו באזהרה: מאן תנא דחמצ'ן גמור ע"י הערבות ונוקשה בעיניה בלוא אמר רב יהודה אמר רב ר' מ' דיא דתניא שיאור ישך וננתנו לכלבו והאוכלו בארכובים הא גופא קשיא אמרת שיאור ישך אלמא אסור בהנאה והדר תניא וננתנו לפני כלבו אלמא מותר בהנאה כיון אמר שיאור ישך וננתנו לפני כלבו דר' מאיר דר' יהודה לר' יהודה וארכובים אהאן לר' מאיר שמענן ליה לר' מאיר נוקשה בעיניה בלוא וכל שבן חמץ דגן גמור על ידי הערבות רב נחמן אמר ר' א' היא דתניא על חמץ דגן גמור ענוש ברת על עירובו בלוא דברי ר' אליעזר וחכמים ואמרם על חמץ דגן גמור ענוש ברת על עירובו בלוא כלום ושמענן ליה לר' אליעזר דאמר חמץ דגן ומיר يول' יון הירבה רבלו ורב ישי ורשביה

וינו כדריך יסוד למלר מודע שיש ר' ג' גווקה בעי וגדי לרעת נמי מהממתם מכבי: פאולו. מהממת לנגדיו י' פאולו נמי הימן ליהווני לנומתמן מהמת דבר להר שוממת ונכרמת: **ללא עזזיןן. מכך שנקניש מייזום על כל נ** כל קין קול מאಡ דקמלה טופלן כי כתה הבשורה. מנאכ' (גיגיל, י' ובבח' העומת עטח סקמון גרגמל ניס פטולין, ס' ב' בוחות פד').

טָבַעֲשׂוּ פְּלִקְנָן וְלֹא כִּגְעֹנוּ נָעִים. סְרִיְלֶפְלֶקְן וְכֵן שָׁגַעַנוּ נָלְכָן צְנִים וְכוֹן.
וּמְצִיר הַמִּסְעָר: אַפְּגִינְקָן נְסֻולָּן. וְהַזְּהָוָן נְסֻולָּן.

הַלְכָדָקִינְיָרִילְוָן: פִּיאֶה קִנְיָתָה. סִידָעַ מִמְּה
הַסְּנָן עֲזֹבֵן מַהוּ שִׁיבָּה נַוְלָר בָּהָן כְּבִיצִיְהוּ
לוּ כּוֹתָם יְדָעָ שִׁיכָּה חֲלָגָה וְזָס חֲמָצָן
הַלְּשָׁן פְּקָה טֻהָה: מַפְלִילָה. סָס נְפָטָן
לְלַגְפָּת צָו הַתְּפִתְחָה: לִיוֹן דָּמָעָ. סְקָלָהוּ
שְׂמוֹ כּוֹתָם: פִּירָאָ. שְׂקָקָי סִיסָּה וְזִידָעָ
שִׁיכָּה סָס חֲלָגָה: מַהְנָה. דַּמְמָנִיָּה לְהַתְּמִימָה
לְלִיאָ חֲמָצָן דָּגָן גַּמּוֹר שְׁמַעַרְבָּדָן
הַלְּמָחוֹר וְלִיאָוּן גַּעַנְיָן כְּנָעִים מַוְחָדָהָן עַל
שְׁמַעְלָה וְקָכָל שְׁמַיִּים מַמְנִיתָן כּוֹתָם
הַלְּכִילָהוּ נַבְּלָה דַּקְמָנִי מַמְנִיתָן דָּגָן גַּמּוֹר הַלְּגָן
עַלְלִיאָן צָלָהוּ: אִיוֹוָה. צָלָהָן מַמְמָחָן כָּל
לְוָלְכוֹ. שִׁיחָוָר פְּלִיאָיִן כְּמַמְנִיָּה רְ' מַקְרִי
שְׁמִילָה לְתַמְלָת שְׁכָכִיפּוֹ פְנִיָּו וְזָוָה מַמְלָת
שְׁמִילָה וְלִיְהָוָה שְׁוִי שִׁיחָוָר שְׁמַחְלִין
לִימְדָקָכָבָר סְדָקָן דְּקָזָן כְּקָרְעִי חֲגִיאָס
הַלְּמָחוֹר נַכְּמָן וְהַדְּלָמָן נַכְּלָמָן נַכְּלָמָן
פְנִיָּו נַלְבִּי יְהָוָה מַזָּה טִיחָן נַלְבִּי מַזָּה
קְרָלִיָּה גַּגְסִים שְׁמָמָן גַּמּוֹר סָוָה. וְשָׁכָל
שְׁמִילָה דְּלִיְהָוָר פְּנִיָּו יְהָוָר דְּלִיְהָוָר
וְשִׁיחָוָר לְרִבְצִי יְהָוָה יְכָרָב נַלְבִּי יְהָוָה
וְשִׁוקְפָּה דְּקָמָנִי וְנוֹתָנוֹ נַפְנִי נַלְבִּזָּה נַלְבִּזָּה
לְלִיְהָוָה קְהָמָה לִיאָה וְאַיְהָוָה דְּלִיְהָוָה
קְהָמָה וְקָמָלָה צְהָלָעָה שְׁמָעָה לְמָהָן נַלְבִּי מַזָּה
כְּלָנוּמָה נַלְבִּי מַזָּה צְהָלָעָה נַלְבִּי שְׁמָעָה וְשִׁרְבִּי
מַתְּרִיר יְהָוָה מַתְּרִיר בְּנָהָה סְפָגָה לְתַמְלָת
הַלְּמָהָן צְמָעָה לִיאָה נַלְבִּי מַזָּה

עיקומות חמורות קיימות בקהל ויכוח נמי לנו ווקהנער גב'ו וכ' שמן גם גמור ע"י מועלותם לקסטר רצ' יוסה ע"י מועלותם ממי מונזקה בען ושה'נו גב'ו לדינזקה נפקה לא מכל מומנתה לנו תחלה כל רצ'ו הום לדלקמן: ועל עיריותנו גב'ו. מכל מומנת לדלקמן: מ"ט ג' אמר כדריך יוסה. דמיון' ממעניין כל'': נב' מהמן ס' לע' נוקהה בענישס פמלו מהמן לדרכ' יוסה. מועלותם כרעתן לרמת גן מביא כל מומנתה לנו לדלמרמן חמן גמו' במעילותם חמור: כל' חילך חמן ולקען פרץ לי' כוכבת וקסיל ומומן וויטס כו'ן חמן מג'ג'ו מעולץ זיין כותה חייל פט ווועגן תלת'ן זילע' צער ווילא צי' האכילה וטמיס יינטו האן זומן ועמילן נוקהה ס' קומ' צענישס ס' קוטילן גוילו' בני קיליל'ה נינו'ה ג' מניינו'ו לאיה. פאיטו' מדריל'ה נילזון מומן מומנת דרב' מהר: חי' פלי. ס' לא' מומנת נמי. גני' לרמת גן מביא כל' חילך

הנחות ה"ח

מוכר ר' ש'
שהגינו לפוקן ולא
ההינו לשבע. סכום
כדי שפוקן ולו גל
ונלכד פיט גולותין נכל
וונטבשטיין דנדו (שב)
(ט) שולין גווען
סבון וווען נאך בענין
לאוין זיין סה
טבלו (ט) טבלו (ט) טבלו (ט)

שלג נסלה סלט (מרוק שום), **שמשיר אה** (הווטרף; וטצ'היל). **לכל עוז** (לכיאן).